

Δημόσια ακρόαση στην υπόθεση F-35/08 (1 Δεκεμβρίου

2009)

Αγόρευση του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε του Πρώτου τμήματος, αξιότιμοι
δικαστές,

Είναι η πρώτη φορά που ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας
δεδομένων έχει ζητήσει να παρέμβει στο Δικαστήριο Δημόσιας
Διοίκησης και είναι τιμή μας να αγορεύσουμε σε αυτή την
υπόθεση.

Ο Ευρωπαϊός Επόπτης παρεμβαίνει για να υποστηρίξει το
αίτημα του κυρίου Παχτίτη, που αφορά την απόφαση της ΕΠΣΟ
να απορρίψει το αίτημα του για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα
του διαγωνισμού και συγκεκριμένα τις ερωτήσεις στις οποίες
απάντησε. Ο Ευρωπαϊός Επόπτης έχει ήδη κάνει μία λεπτομερή
ανάλυση του συγκεκριμένου δικαιώματος πρόσβασης του
άρθρου 13 του Κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 στο υπόμνημα
παρεμβάσεώς του που υπέβαλε στο αξιότιμο Δικαστήριό σας

καθώς επίσης και στο Πρωτοδικείο. Εμείς τονίσαμε ότι μόνο εάν ο κύριος Παχτίτης είχε λάβει τις ερωτήσεις που του τέθηκαν κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών προεπιλογής, θα ήταν σε θέση να αξιολογήσει την επίδοσή του και να ασκήσει έλεγχο στην απόφαση της ΕΠΣΟ. Αυτός είναι στην ουσία ο λόγος για τον οποίο ο κύριος Παχτίτης δικαιούται να έχει πρόσβαση στα δεδομένα του!

Η αγόρευση μου σήμερα θα επικεντρωθεί κυρίως στα καινούρια στοιχεία που έχει εγείρει η Επιτροπή σχετικά με το υπόμνημα παρέμβασης του Ευρωπαϊκού Επόπτη.

Θα απευθύνω τα ακόλουθα θέματα:

1. Το αντικείμενο της παρέμβασης, κυρίως η πρόσβαση στα δεδομένα που δεν έγινε αποδεκτή.

2. Τη δήλωση της Επιτροπής ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν είναι αρμόδιο να κρίνει θέματα που άπτονται του Κανονισμού (ΕΚ) 45/2001.

3. Τη Δήλωση της Επιτροπής ότι ο Κανονισμός (ΕΚ)

45/2001 δεν μπορεί να εφαρμοστεί επειδή ο Κανονισμός

Υπηρεσιακής κατάστασης εφαρμόζεται ως *lex specialis*.

4. Τη διοικητικής φύσεως ανάγκη της Επιτροπής να είναι σε

θέση να χρησιμοποιήσει τις ερωτήσεις σε μελλοντικούς

διαγωνισμούς.

1. Το αντικείμενο της παρέμβασης, κυρίως η πρόσβαση στα

δεδομένα που δεν έγινε αποδεκτή

i) Γιατί οι ερωτήσεις πρέπει να θεωρηθούν προσωπικά

δεδομένα

Καταρχάς, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι απαντήσεις που

δόθηκαν από τον κύριο Παχίτη αποτελούν προσωπικά

δεδομένα. Οι ερωτήσεις που του τέθηκαν είναι επίσης

προσωπικά του δεδομένα επειδή είναι αναπόσπαστα

συνδεδεμένες με τις απαντήσεις που ο ίδιος έδωσε. Με βάση

αυτό το "πακέτο" προσωπικών δεδομένων η ΕΠΣΟ αξιολόγησε την απόδοσή του και έλαβε απόφαση. Ο κύριος Παχτίτης έχει το θεμελιώδες δικαίωμα να γνωρίζει σε ποιες ερωτήσεις και για ποιο λόγο απέτυχε να λάβει επαρκείς βαθμούς καθώς το σύστημα μπορεί να υποπέσει σε ουσιώδη λάθη. Χωρίς να λάβει στην κατοχή του τις ερωτήσεις, ο κύριος Παχτίτης δεν μπορεί ούτε να καταλάβει σε ποιες ερωτήσεις απάντησε λανθασμένα ούτε να ελέγξει εάν το σύστημα έδωσε τον κατάλληλο βαθμό σε συνάρτηση με την απόδοσή του. Αυτός είναι επιπλέον ο λόγος για τον οποίο ο Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 δίνει πρόσθετη προστασία ενάντια στις αυτοματοποιημένες αποφάσεις.

ii) Γιατί το αίτημα του κυρίου Παχτίτη για πρόσβαση πρέπει να εξεταστεί υπό το φως του Κανονισμού 45/2001 και όχι του Κανονισμού 1049/2001.

Η επεξεργασία των ερωτήσεων και των απαντήσεων διενεργήθηκε από την ίδια την ΕΠΣΟ, που συνιστά Κοινοτικό όργανο. Ο κύριος Παχτίτης ζήτησε από την ΕΠΣΟ να έχει

πρόσβαση στις ερωτήσεις που απάντησε αυτός και μόνον αυτός και όχι σε αυτές που τέθηκαν στους άλλους υποψηφίους. Αυτή δεν είναι μία αίτηση πρόσβασης σε δημόσια έγγραφα, αλλά μία ξεκάθαρη αίτηση πρόσβασης σε δεδομένα που σχετίζονται άμεσα με τον ίδιο. Έχει συνεπώς νόμιμο συμφέρον να λάβει τα δεδομένα του που προστατεύονται από τον Κανονισμό (ΕΚ) 45/2001. Το άρθρο 13 του Κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 είναι η νόμιμη βάση που εγγυάται στον κύριο Παχίτη πρόσβαση στα δεδομένα του με εύληπτο τρόπο. Ο Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του παραχωρεί πιο ισχυρά εκτελεστά δικαιώματα για να ικανοποιήσει την αίτηση του από ότι ο Κανονισμός 1049/2001. Συνεπώς, η αίτησή του πρέπει να εξεταστεί υπό το φως του Κανονισμού (ΕΚ) 45/2001.

2. Η δήλωση της Επιτροπής ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν είναι αρμόδιο να κρίνει θέματα που άπτονται του Κανονισμού (ΕΚ) 45/2001

Είναι αξιοσημείωτο να τονίσουμε πως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι "το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν είναι αρμόδιο να εξετάσει υποθέσεις που σχετίζονται με τη νομιζόμενη παραβίαση του Κανονισμού (ΕΚ)45/2001, αφού η αρμοδιότητά του περιορίζεται στην εξέταση υποθέσεων που σχετίζονται με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής κατάστασης". Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης είναι πράγματι αρμόδιο να δικάζει διενέξεις ανάμεσα στις Κοινότητες και στους δημοσίους υπαλλήλους τους ή τους συμμετέχοντες στους διαγωνισμούς της ΕΠΣΟ, αλλά στο πλαίσιο αυτών των υποθέσεων, πρέπει να εφαρμόσει το Κοινοτικό δίκαιο όπου είναι αναγκαίο· μια δευτερογενής Κοινοτική νομοθεσία δεν μπορεί να αγνοηθεί, διαφορετικά το Δικαστήριό σας θα δε θα είναι σε θέση να δικάσει μια υπόθεση και να εκδώσει δικαστική απόφαση. Να διευκρινίσουμε ότι στην πρόσφατη υπόθεση Vinci κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (F-130/07) το δικαστήριό σας ήδη εξέτασε μια διένεξη υπό το φως των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) 45/2001. Αυτό φανερώνει ότι η εφαρμογή αυτού του Κανονισμού δεν μπορεί να μην εμπίπτει στο πεδίο της

αρμοδιότητας του δικαστηρίου σας. Η δήλωση της Επιτροπής δεν μπορεί λοιπόν να γίνει αποδεκτή.

3. Η δήλωση της Επιτροπής ότι ο Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001

δεν μπορεί να εφαρμοστεί επειδή ο Κανονισμός

Υπηρεσιακής κατάστασης εφαρμόζεται ως *lex specialis*.

Κύριε Πρόεδρε,

Αυτό με οδηγεί στο επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 δεν μπορεί να εφαρμοστεί επειδή ο Κανονισμός Υπηρεσιακής κατάστασης και συγκεκριμένα το άρθρο 6 του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κανονισμού εφαρμόζεται ως *lex specialis*.

Η Επιτροπή επικαλέστηκε τρεις υποθέσεις του Πρωτοδικείου για να υποστηρίξει αυτή τη θέση, συγκεκριμένα τις **Hendricx**, **Le Voci** και **Pyres**. Ο Ευρωπαίος Επόπτης την διαψεύδει κατηγορηματικά για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, το άρθρο 6 του Παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής κατάστασης αφορά την εχεμύθεια της εξεταστικής επιτροπής και δεν αναφέρεται καθόλου ως γενική αρχή στην πρόσβαση στα δεδομένα από τους υποψηφίους. Στην παρούσα υπόθεση, δεν υπάρχει εξεταστική επιτροπή, αφού ο κύριος Παχτίτης αξιολογήθηκε μέσω μιας αυτοματοποιημένης διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Συνεπώς δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 6 και οι τρεις προαναφερθείσες αποφάσεις της Επιτροπής δεν σχετίζονται με την παρούσα υπόθεση.

Δεύτερον, εάν το άρθρο 6 θεωρείτο ως *lex specialis*, θα έπρεπε να αντικρούει ή να εξειδικεύει ένα *lex generalis*, που στην παρούσα υπόθεση θα ήταν το άρθρο 13 του Κανονισμού 45/2001. Όμως, δεν υπάρχει τέτοια αντίκρουση ή εξειδίκευση στην παρούσα υπόθεση. Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής κατάστασης σιωπά σε σχέση με οποιουσδήποτε κανόνες προστασίας δεδομένων, πόσο μάλλον σε σχέση με οποιαδήποτε αρχή που να σχετίζεται με το συγκεκριμένο δικαίωμα πρόσβασης ενός υποψηφίου της ΕΠΣΟ στα προσωπικά του

δεδομένα που θα ήταν σχετικό στην παρούσα υπόθεση.

Αντιθέτως, ο Κανονισμός 45/2001, θεσπίζει ένα γενικό νομικό πλαίσιο για νομοθεσία προστασίας δεδομένων. Επομένως, αφού δεν υπάρχει καμία διάταξη στον Κανονισμό Υπηρεσιακής κατάστασης που να αναφέρεται στον περιορισμό ενός υποψηφίου της ΕΠΣΟ να έχει πρόσβαση στα προσωπικά του δεδομένα, όπως στην παρούσα υπόθεση, το δικαίωμα πρόσβασης του άρθρου 13 του Κανονισμού 45/2001 εφαρμόζεται πλήρως.

Τρίτον, το άρθρο 8(2) του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αναγνωρίζει ότι καθένας έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που τον αφορούν και απονέμει θετικές υποχρεώσεις στους Κοινοτικούς οργανισμούς. Είμαστε πεπεισμένοι ότι ένας *lex specialis* δεν μπορεί ποτέ να αποστερήσει έναν άνθρωπο από ένα ατομικό δικαίωμα που του έχει δοθεί και *a fortiori* από ένα θεμελιώδες δικαίωμα, εκτός εάν ένας περιορισμός του δικαιώματος ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που τίθενται στον Κανονισμό 45/2001. Συνεπώς, το αίτημα του κυρίου Παχτίτη για πρόσβαση πρέπει σε κάθε

περίπτωση να εξετασθεί υπό το πρίσμα του εν λόγω

Κανονισμού.

Τέταρτον, εάν εφαρμόσουμε τη συλλογιστική του

Πρωτοδικείου στις τρεις υποθέσεις που αναφέρθηκαν από την

Επιτροπή, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο Κανονισμός

45/2001, που περιέχει ένα σύστημα ελέγχων και ισορροπίας,

περιέχει εξαιρέσεις σύμφωνα με τις οποίες το δικαίωμα

πρόσβασης μπορεί να περιοριστεί. Με βάση το άρθρο 20 του

Κανονισμού 45/2001, η εφαρμογή του άρθρου 13 μπορεί να

εξαιρεθεί και να περιοριστεί όπου ο περιορισμός αυτός συνιστά

ένα αναγκαίο μέσο για την προάσπιση συγκεκριμένων

συμφερόντων και δικαιωμάτων. Στην παρούσα υπόθεση, η

εφαρμογή του άρθρου 13 του Κανονισμού 45/2001 δε θα πρέπει

να περιοριστεί αφού δεν υπάρχει συγκεκριμένο δικαίωμα ή

συμφέρον που να εμπίπτει στη λεκτική διατύπωση του άρθρου

20. Το αίτημα πρόσβασης του κυρίου Παχτίτη δεν αφορούσε τις

ερωτήσεις των άλλων υποψηφίων και η μυστικότητα της

εξεταστικής επιτροπής δεν είναι σχετική στην παρούσα

υπόθεση.

4. Η διοικητικής φύσεως ανάγκη της Επιτροπής να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει τις ερωτήσεις σε μελλοντικούς διαγωνισμούς

Εάν κάποιος προσπαθούσε να εξετάσει την ανάγκη αυτή της Επιτροπής υπό το φως του άρθρου 20 του Κανονισμού 45/2001, θα μπορούσε να συμπεράνει ότι δε μπορεί να εφαρμοστεί καμία από τις εξαιρέσεις της διάταξης αυτής. Συνεπώς, η Επιτροπή περιόρισε το δικαίωμα πρόσβασης του κυρίου Παχτίτη χωρίς καμία νόμιμη βάση.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή θα μπορούσε να είχε διαβεβαιώσει το δικαίωμα πρόσβασης και ταυτοχρόνως θα μπορούσε να είχε προστατεύσει την αντικειμενικότητα των συγκριτικών διαδικασιών επιλογής καθώς το άρθρο 13 αφήνει τέτοια περιθώρια. Η ΕΠΣΟ θα μπορούσε να αναπτύξει μία μέθοδο παρεμπόδισης οποιασδήποτε δημοσίευσης ή διασποράς ερωτήσεων που θα μπορούσαν να βλάψουν το σύστημα.

Για παράδειγμα, θα μπορούσε να προσκαλέσει τους υποψήφιους στο κέντρο της ΕΠΣΟ του Κράτους Μέλους στο οποίο διενεργήθηκαν οι δοκιμασίες προ-επιλογής για μία άμεση πρόσβαση στις ερωτήσεις που τέθηκαν στον κάθε υποψήφιο. Οι υποψήφιοι αυτοί θα μπορούσαν να κρατήσουν σημειώσεις στις ερωτήσεις αλλά δεν θα τους επιτρεπόταν να τις απομακρύνουν από τα κέντρα της ΕΠΣΟ. Εναπόκειται λοιπόν στην διοικητικής φύσεως ανάγκη της Επιτροπής και στο ενδιαφέρον της να βρει τους κατάλληλους τρόπους ώστε να δώσει πρόσβαση στις ερωτήσεις εφόσον όμως οι υποψήφιοι λαμβάνουν τα προσωπικά δεδομένα τους με εύληπτο τρόπο. Σε διαφορετική περίπτωση, τα νόμιμα συμφέροντα των υποψηφίων και τα δικαιώματά τους σχετικά με την προστασία των προσωπικών τους δεδομένων θα συνεχίσουν να παραβλάπτονται.

Τελικές παρατηρήσεις

Με την αγόρευση μου αυτή προσπάθησα να αναδείξω ότι τα επιχειρήματα που παρουσιάστηκαν από την Επιτροπή δεν είναι

πειστικά και ότι η παρούσα υπόθεση θα πρέπει να εξετασθεί υπό το φως του άρθρου 13 του Κανονισμού 45/2001, σε ότι αφορά την πρόσβαση του κυρίου Παχτίτη στα προσωπικά του δεδομένα. Εφόσον η Επιτροπή δεν έχει παράσχει νόμιμους λόγους που να δικαιολογούν έναν τέτοιο περιορισμό με βάση το άρθρο 20 του Κανονισμού 45/2001, παραβίασε το θεμελιώδες δικαίωμα πρόσβασης του κυρίου Παχτίτη στα προσωπικά του δεδομένα.

Σας ευχαριστώ.

Ξάνθη ΚΑΨΟΣΙΔΕΡΗ

Η πληρεξούσια του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων